

Příloha č. 1 - Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Obsah:

1. Obecná ustanovení
2. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání, získávání podkladů pro hodnocení, zásady pro stanovení celkového hodnocení
3. Zásady a pravidla hodnocení chování žáků ve škole a na akcích pořádaných školou - stupně, kritéria, výchovná opatření, zásady pro stanovení celkového hodnocení
4. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
5. Hodnocení žáků vzdělávajících se podle ŠVP ZŠ - stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikačního stupně (dále jen klasifikace), kritéria pro hodnocení předmětů,
6. Hodnocení žáků vzdělávajících se podle ŠVP ZŠ speciální - stupně hodnocení prospěchu, kritéria pro hodnocení předmětů
7. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách
8. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
9. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání distančním způsobem

1. Obecná ustanovení

Na základě ustanovení § 30 zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tento školní řád. Směrnice je umístěna na webových stránkách školy a na přístupném místě ve škole podle § 30 školského zákona, prokazatelným způsobem s ním byli seznámeni zaměstnanci, žáci (studenti) školy a byli informováni o jeho vydání a obsahu zákonní zástupci nezletilých dětí a žáků.

2. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou, zásady pro stanovení celkového hodnocení

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka.
2. Vyučující volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů pro klasifikaci (není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého pololetí).
3. Podklady pro hodnocení žáků získává vyučující průběžně během celého klasifikačního období prostřednictvím ústního zkoušení, písemných testů, hodnocením aktivity žáků během hodin, hodnocením úrovně domácí přípravy a dalších aspektů.
4. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.
5. Při hodnocení žáků školy se přihlíží k povaze speciálně pedagogických potřeb žáků, k věkovým a jiným zvláštnostem žáka. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii.

6. Vyučující vedou pravidelnou evidenci všech podkladů. Zákonným zástupcům průběžně sděluje výsledky žákovy práce prostřednictvím zápisů do žákovských knížek a sdělovacích notýsků. V případě potřeby volí i osobní kontakt s rodiči.
7. Výsledek klasifikace za celé klasifikační období není průměrem všech známek, výsledná známka musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
8. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (léčebné pobyty apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn. Žák se znovu nepřezkoušuje.
9. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
10. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm klasifikace, slovně nebo kombinací obou způsobů. Slovní hodnocení lze podle těchto pravidel použít i pro hodnocení chování.
11. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na jinou školu, slovní hodnocení převede do klasifikace i pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
12. Výsledky vzdělávání žáka v základní škole speciální se hodnotí slovně, formou formalizovaného slovního hodnocení, žáci s potřebou velmi vysoké míry podpurných opatření jsou hodnoceni formou širšího slovního hodnocení v jednotlivých předmětech nebo celkově.
13. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
14. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.
15. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval.
16. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
17. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
18. Ředitel školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.

19. Pokud žák, který byl rozhodnutím soudu svěřen do střídavé výchovy rodičů, plní povinnou školní docházku střídavě ve dvou základních školách, vydává mu vysvědčení základní škola, v které zahájil vzdělávání dříve, pokud k tomu nebyla dohodou rodičů nebo rozhodnutím soudu určena druhá škola. Při hodnocení výsledků vzdělávání žáka za pololetí školního roku zohlední škola, která bude vydávat vysvědčení, hodnocení výsledků vzdělávání žáka druhou školou.

20. Uvolnění z předmětu povoluje ředitel školy na základě písemné žádosti zákonných zástupců dítěte a lékařské zprávy.

3. Zásady a pravidla hodnocení chování žáků ve škole a na akcích pořádaných školou - stupně, kritéria, výchovná opatření, zásady pro stanovení celkového hodnocení

1. Hodnocení chování žáka navrhuje třídní učitel po projednání s ostatními pedagogy. Navrhovaná výchovná opatření i snížené známky z chování projedná na pedagogické radě.

2. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování školního řádu a vnitřního řádu školní družiny během klasifikačního období, a to ve škole a při akcích organizovaných školou, a dodržování pravidel slušného chování.

3. Při hodnocení se přihlíží k individuálním a věkovým zvláštnostem žáků, morální a sociální vyspělosti žáka, tato hlediska jsou prvořadá zejména při hodnocení a klasifikaci chování žáků vzdělávajících se podle školního vzdělávacího programu základní školy speciální. Žáky s poruchou autistického spektra (PAS) a žáky, kteří jsou v péči psychiatra lze hodnotit z chování slovně.

4. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.

5. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

6. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

7. Pochvala třídního učitele nebo ředitele školy je zpravidla udělována po projednání v pedagogické radě na konci každého pololetí. Pochvala ředitele školy za mimořádný čin může být udělena mimo tento termín.

8. Opatření k posílení kázně se ukládá, jestliže se žák závažně nebo opakovaně proviní proti školnímu řádu, nerespektuje pravidla společenského soužití nebo porušuje společenské normy. Opatření zpravidla předchází před sníženou známkou z chování. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených školním řádem a žákovi lze, podle závažnosti porušení, uložit:

- a) napomenutí třídního učitele,
- b) důtku třídního učitele,
- c) důtku ředitele školy.

9. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

10. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci, učitel o něm učiní záznam v třídním výkaze a katalogovém listě žáka.

11. Udělení pochvaly ředitele školy a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení významné pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno. Nad rámec povinné evidence jsou v dokumentaci školy vedeny záznamy též o pochvalách třídního učitele.

12. Kázeňským opatřením je také podmíněné vyloučení žáka ze školy, vyloučení žáka ze školy. Ředitel může žáka podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že žák už splnil povinnou školní docházku. Škola postupuje podle § 31 zákona č. 561/2004 Sb., (školský zákon).

3.2 Pravidla chování žáků - kritéria, výchovná opatření

1. Při použití klasifikace se chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnotí na vysvědčení stupni:

Stupeň 1 - velmi dobré

Žák respektuje ustanovení školního řádu, osvojil si a uvědoměle dodržuje pravidla společenského chování. Projevuje dobrý vztah k učitelům i spolužákům. Přestupků proti školnímu řádu se dopouští výjimečně. Je přístupný výchovnému působení a snaží se své chování napravit. */Žák si osvojil vyjádřené nároky na chování - odpovídá.*

Stupeň 2 - uspokojivé

Žák se dopustil závažného přestupku nebo se dopouští opakovaně méně závažných přestupků proti školnímu řádu a pravidlům společenského soužití. Zpravidla se i přes udělení kázeňské opatření se dopouští dalších přestupků a narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob. */Chování musí být usměrňováno trvalým vedením pedagoga - je nutné trvalé vedení.*

Stupeň 3 - neuspokojivé

Žák se dopouští tak závažných přestupků proti školnímu řádu, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, nerespektuje pravidla společenského soužití, porušuje právní normy. I po provedení opatření k posílení kázně pokračuje v asociálním chování, nemá snahu chyby napravit. Svým chováním poškozují dobré jméno školy. */ I přes trvalé vedení pedagoga chování vykazuje výše uvedené znaky, které zásadním způsobem opakovaně a dlouhodobě ohrožují výuku, bezpečnost a zdraví žáků a pedagogů - neodpovídá.*

Poznámka: Kurzivou je vyznačena varianta pro slovní hodnocení chování viz tabulka č. 4.

2. Výchovná opatření se udělují především za tyto skutečnosti

Pochvala třídního učitele - výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci

Pochvala ředitele školy - mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Napomenutí třídního učitele - jednorázový přestupek proti školnímu řádu.

Důtka třídního učitele - opakovaný závažnější přestupek proti školnímu řádu.

Důtka ředitele školy - závažné porušení školního řádu.

Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

Uložení kázeňského opatření škola neprodleně oznámí zákonnému zástupci žáka.

3. Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se považují za zvláště závažné porušení povinností stanovených školským zákonem. Dopustí-li se žák výše uvedeného jednání, oznámí ředitel školy nebo školského zařízení tuto skutečnost orgánu sociálně- právní ochrany dětí, jde-li o nezletilého, a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděl.

4. Neomluvené absence - řešení této problematiky probíhá v souladu s: *Metodický pokyn k jednotnému postupu při uvolňování a omlouvání žáků z vyučování, prevenci a postihu záškoláctví (Čj.: 10 194/2002-14)*

1 - 10 neomluvených hodin - řeší třídní učitel, výchovný poradce a zákonný zástupce, je vyrozuměn ředitel školy o jednání se sepíše zápis,

od 10 neomluvených hodin - ředitel školy svolává výchovnou komisi za účasti výchovného poradce a třídního učitele, o jednání se sepíše zápis,

Nad 25 neomluvených hodin - ředitel školy je povinen tuto skutečnost oznámit na příslušný orgán sociální právní ochrany dětí,

5. Pozdní příchody

1 - 3 pozdní příchody za čtvrtletí - napomenutí třídního učitele

4 - 9 pozdních příchodů za čtvrtletí - důtka třídního učitele

10 a více pozdních příchodů za čtvrtletí - důtka ředitele školy

6. Zapomínání

do 10 zápisů - napomenutí třídního učitele.

do 20 zápisů - důtka třídního učitele.

od 30 zápisů - důtka ředitele školy.

7. Podmíněné vyloučení žáka, vyloučení žáka

Žák může podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku. Škola postupuje podle § 31 zákona č. 561/2004 Sb., (školní zákon).

4. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Žáci jsou všemi vyučujícími vedeni k sebehodnocení.

2. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.

3. Do procesu výchovy a vzdělávání je zařazeno průběžně, způsobem přiměřeným věku a schopnostem žáků.

4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat, co se mu daří, co mu ještě nejde, jak bude pokračovat dál.

5. Vedeme žáky k tomu, aby komentovali svoje výkony a výsledky, aby uměli ocenit sama sebe, ale i být sebekritičtí, aby se naučili přiznat chybu.

7. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou součást procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat, hodnocení žákova výkonu nelze provést jen klasifikací, musí být doprovázeno rozbořením chyb žáka. Chyba je důležitý prostředek učení.

7. Sebehodnocení žáků nemá nahradit hodnocení žáka pedagogem, ale má pouze doplňovat a rozšiřovat evaluační procesy a více aktivizovat žáka.

8. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.

9. Součástí hodnocení je i vzájemné hodnocení, učíme žáky kriticky a objektivně posoudit i výkon druhých.

5. Hodnocení žáků vzdělávajících se podle ŠVP ZŠ - stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikačního stupně (dále jen klasifikace), kritéria pro hodnocení předmětů

5.1 Hodnocení prospěchu

1. Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný,
- b) 2 - chvalitebný,
- c) 3 - dobrý,
- d) 4 - dostatečný,
- e) 5 - nedostatečný.

2. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

3. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl (a) s vyznamenáním,
- b) prospěl (a),
- c) neprospěl (a),
- d) nehodnocen (a).

4. Žák je hodnocen stupněm

a) prospěl (a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 vyhlášky č. 48/2005 Sb.

b) prospěl (a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

c) neprospěl (a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,

d) nehodnocen (a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

5. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4, která ovlivňuje jejich výkon.

7. Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "uvolněn (a)".

8. Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "nehodnocen (a)".

5.1.1 Kritéria pro hodnocení předmětů a klasifikace předmětů s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají předměty ze vzdělávacích oblastí: Jazyk a jazyková komunikace, Matematika a její aplikace, ICT, Člověk a jeho svět, Člověk a společnost a Člověk a příroda.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Požadavky na jednotlivé klasifikační stupně - předměty s převahou teoretického zaměření:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je aktivní, učí se svědomitě, učivo bezpečně ovládá, je pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti, je samostatný, výstižně a přesně se vyjadřuje, užívá spolehlivě a uvědoměle vědomostí a dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák se učí svědomitě, učivo ovládá, uvažuje celkem samostatně, vyjadřuje se výstižně, dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák k učení a práci nepotřebuje větších podnětů, učivo v podstatě ovládá, myšlení je méně samostatné, myšlenky nevyjadřuje dostatečně přesně, řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí překonává potíže a odstraňuje chyby.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty, učivo ovládá se značnými mezerami, myšlení není samostatné, myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi, dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí, učivo neovládá, odpovídá nesprávně i na návodné otázky, nedokáže se samostatně vyjádřit, praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí správně. Nejeví o učení zájem.

5.1.2 Kritéria pro hodnocení předmětů a klasifikace předmětů s převahou praktického zaměření

Zde se jedná o všechny složky předmětu ze vzdělávací oblasti Člověk a svět práce. Při klasifikaci se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.

Požadavky na jednotlivé klasifikační stupně - předměty praktického zaměření:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví

při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie.

5.1.3 Kritéria pro hodnocení předmětů a klasifikace předmětů s převahou výchovného zaměření

Zde se jedná o všechny složky předmětu ze vzdělávacích oblastí Umění a kultura, Člověk a zdraví Člověk a svět práce. Při klasifikaci se hodnotí:

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova. Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově, s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka, pak všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Požadavky na jednotlivé klasifikační stupně - předměty s převahou výchovného zaměření:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

5.2 Zásady pro používání slovního hodnocení, nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

1. Při použití slovního hodnocení chování a výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.
2. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
3. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.
4. Forma slovního hodnocení žáků vzdělávajících se podle školního vzdělávacího programu základní školy speciální je formalizovaná (viz příloha), lze však použít i volné slovní hodnocení, u žáků vzdělávajících se podle školního vzdělávacího programu základní školy zpravidla použijeme volné slovní hodnocení, lze však využít i hodnocení formalizované (viz příloha).
5. Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

6. Hodnocení žáků vzdělávajících se podle ŠVP ZŠ speciální - stupně hodnocení prospěchu, kritéria pro hodnocení předmětů

Výsledky žáků vzdělávajících se podle školních vzdělávacích programů základní školy speciální se hodnotí slovně. Hodnocení plní zejména motivační funkci, je realizováno s přihlédnutím k individuálním zvláštnostem a schopnostem žáků. Volíme takové formy ověřování dosažených vědomostí a dovedností, které odpovídají schopnostem žáka a respektují doporučení psychologických a speciálně pedagogických vyšetření žáků. Pro hodnocení můžeme používat tabulky příslušného slovního hodnocení.

6.1 Klasifikace žáků vzdělávajících se podle ŠVP ZŠ speciální - kritéria pro hodnocení předmětů

Požadavky na jednotlivé klasifikační stupně

Stupeň 1 (výborný)

Žák je aktivní, samostatně využívá získané teoretické poznatky, uplatňuje získané dovednosti, návyky a pracovní postupy při praktické činnosti. Pracuje s jistotou, využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Projevuje kladný vztah k práci a k praktickým činnostem. Výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. */Žák využívá získané teoretické poznatky, uplatňuje získané dovednosti, úspěšně je rozvíjí, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků.*

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je aktivní, převážně samostatný. Dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů. Má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov, dopouští se drobných chyb. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Projevuje kladný vztah k práci a v praktických činnostech, které vykonává samostatně, se nevyskytují podstatné chyby. */Žák dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů. Má menší nedostatky z hlediska požadavků, dopouští se drobných chyb. S menší jistotou využívá získané teoretické poznatky. Při praktických činnostech se nevyskytují podstatné chyby.*

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, samostatný a pohotový. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery, učivo v podstatě ovládá, při jeho aplikaci však potřebuje pomoc učitele. V praktických činnostech se dopouští chyb a potřebuje pomoc a vedení učitele. */Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery, při aplikaci učiva i v praktických činnostech potřebuje pomoc a vedení učitele.*

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák potřebuje stálé podněty, má značné mezery v požadovaných vědomostech a dovednostech, dělá podstatné chyby, které sám nedokáže překonat. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen s vysokou podporou učitele. Pracuje s malým zájmem, potřebuje soustavnou pomoc, jinak jeho práce vykazuje závažné nedostatky. */Žák potřebuje stálé podněty - motivaci a vedení, má značné mezery v požadovaných vědomostech a dovednostech, dělá podstatné chyby, které sám nedokáže překonat.*

Stupeň 5 (nedostatečný)

Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele, učivo neovládá. Nespolupracuje, neprojevuje zájem o práci. */Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele, učivo dosud neovládá a nespolupracuje.*

Poznámka: Kurzivou je vyznačena varianta pro žáky s PAS (porucha autistického spektra)

7. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách.

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

5. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů.

7.1 Komisionální přezkoušení

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel zkoušející školy, v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitel školy, případně jím pověřený učitel, nebo v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, případně jiný vyučující daného předmětu,
- c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené RVP pro základní vzdělávání

3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

7.2 Opravná zkouška

1. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

2. Pro složení komise a její činnost platí obdobně ustanovení jako pro komisionální přezkoušení.

3. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

8. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami se rozumí osoba, která k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění nebo užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření. Podpůrnými opatřeními se rozumí nezbytné úpravy ve vzdělávání a školských službách odpovídající zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám žáka. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření školou a školským zařízením.

2. Podpůrná opatření spočívají v:

- a) poradenské pomoci školy a školského poradenského zařízení,
- b) úpravě organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání a školských služeb, včetně zabezpečení výuky předmětů speciálně pedagogické péče a včetně prodloužení délky středního nebo vyššího odborného vzdělávání až o dva roky,
- c) úpravě podmínek přijímání ke vzdělávání a ukončování vzdělávání,
- d) použití kompenzačních pomůcek, speciálních učebnic a speciálních učebních pomůcek, využívání komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob, Braillova písma a podpůrných nebo náhradních komunikačních systémů,
- e) úpravě očekávaných výstupů vzdělávání v mezích stanovených rámcovými vzdělávacími programy a akreditovanými vzdělávacími programy,
- f) vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu,
- g) využití asistenta pedagoga,
- h) využití dalšího pedagogického pracovníka, tlumočnicka českého znakového jazyka, přepisovatele pro neslyšící nebo možnosti působení osob poskytujících dítěti, žákovi nebo studentovi po dobu jeho pobytu ve škole nebo školském zařízení podporu podle zvláštních právních předpisů, nebo
- i) poskytování vzdělávání nebo školských služeb v prostorách stavebně nebo technicky upravených.

3. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.

4. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

5. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Pokud je to nutné, nebude žák se speciálními vzdělávacími potřebami vystavován úkolům, v nichž vzhledem k jeho individuálním potřebám nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7. Klasifikace byla provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, tedy tzv. formativní hodnocení.

8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

9. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání distančním způsobem

1. Distanční vzdělávání je poskytováno v souladu s § 184a školského zákona.
2. Hodnocení probíhá podle výše uvedených zásad, pravidel a kritérií hodnocení.
3. Pokud Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy stanoví svou legislativou jiné podmínky hodnocení průběhu a výsledků, škola se jimi řídí.

10. Přílohy - tabulky slovního hodnocení žáků

Tabulka č. 1 - žáci ŠVP ZŠS Díl I

Tabulka č. 2 - žáci ŠVP ZŠS Díl I - žáci s PAS

Tabulka č. 3 - žáci ŠVP ZŠS Díl II

Tabulka č. 4 - žáci ŠVP ZŠ, ZŠS Díl I, slovní hodnocení chování vč. žáci s PAS